

B. Spørgetiden**Formanden:**

Vi går herefter over til Folketingets spørgetid, og efter et ønske, som jeg har accepteret, afvikler vi først spørgsmål nr. 4, som er stillet til finansministeren af fru Jette Gottlieb.

Spm. nr. S 543

4) Til finansministeren af:

Jette Gottlieb (EL):

»Ager ministeren at optage forhandling med forligsparterne vedrørende afgiften på over- og merarbejde, som aftalt i forbindelse med finansloven for 1997, bilag 3, pkt. 2.1, side 5?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af notat fra Finansministeriet af 28. maj 1998 (F1 PHN 98-00/902-2), at regeringen foreslår afgiften afskaffet.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil godt indrømme, at i de store debatter, vi har nu, virker mit spørgsmål som et utraditionelt spørgsmål og en lille ubetydelighed, men det spørgsmål, jeg rejser, drejer sig i virkeligheden om et meget væsentligt, overordnet problem, nemlig om regeringen fastholder den politik, der handler om at afskaffe overarbejde i staten.

Det var den politik, der var grundlaget for den aftale, man indgik med SF og Enhedslisten på et tidspunkt, og det var det, der udmøntede sig i en aftale om afgift på overarbejde.

Så mit spørgsmål går på, om regeringen er i gang med at ændre signaler på det punkt. Og jeg vil sige, at et alment svar om begyndende flaskehalse vil være nonsens, eftersom der jo er tale om ansatte af alle kategorier i staten.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil først og fremmest fastslå, at den aftale, vi havde, vedrørte finansåret 1997, og nu har vi afskaffet afgiften med virkning fra finansåret 1999. Og det har vi gjort – selv om fru Jette Gottlieb måske ikke vil høre om det – dels fordi flaskehalsproblemer på udvalgte områder har gjort det vanskeligt at få løst opgaverne på den måde, og dels fordi vores indtryk er, at afgiften har haft sin virkning i retning af en bedre

arbejdstilrettelæggelse dér, hvor man overhovedet på en overkommelig og praktisk måde har kunnet konvertere overarbejde til faste stillinger.

Jette Gottlieb (EL):

Jamen problemet er jo, at den situation ændrer sig hele tiden, og det betyder, at man altså fremover vil acceptere, at den eksisterende personalebestand vil få påtvunget overarbejde.

Og sagen er, at indtrykket af, at problemerne er løst, og at man har overført overarbejdet til faste stillinger, jo er noget, der er målbart, og at spørgsmålet om eventuelle flaskehalse også er målbart. Og jeg kunne f.eks. godt tænke mig at få svar på, hvor mange ubesatte stillinger der har været opslået – vel at mærke ubesatte stillinger, der er ubesatte, fordi der ikke har været kvalificerede ansøgere, for det er jo det, der er begrundelsen for ønsket om at afskaffe ordningen.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Det sidste er jeg ikke i stand til at svare på på stående fod, men det er klart, at der er nogle modstridende hensyn i det med overarbejde, og det ved fru Jette Gottlieb, og det ved jeg. Og vi vil holde øje med det, og jeg vil ikke afvise, at man kan være nødt til at bruge det instrument igen engang i fremtiden, hvis adfærden i ministerierne så at sige skrider, men som situationen er nu, har vi altså af de grunde, jeg nævnte, besluttet ikke at videreføre ordningen i 1999.

Jette Gottlieb (EL):

Nu vil jeg jo nok sige, at det var en aftale, der sådan set ikke havde nogen slutdato. Så når den ene part i aftalen beslutter at lave om på det, vil jeg dog mene, at det ville være lidt passende at tage kontakt med de aftaleparter, man har, og derfor vil jeg spørge, om man kunne forestille sig, at det ville udløse en samtale om problemernes løsrning, som man kunne drøfte i fællesskab med parterne.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Fru Jette Gottlieb ved udmærket godt, at jeg også med stor interesse lytter til den store indsigt, fru Gottlieb har i arbejdsmarkedsforhold. Og som jeg siger: Jamen lad os da endelig fortsætte diskussionen, for det er da meget muligt, at vi et stykke længere hen ad vejen bliver nødt til at udtænke måske ikke lige den samme mekanik, som vi én gang har brugt, men noget, der